

کد کنترل

307

C

آزمون ورودی دوره‌های کارشناسی ارشد ناپیوسته - سال ۱۴۰۴

صبح پنج‌شنبه

۱۴۰۳/۱۲/۰۲

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

«علم و تحقیق، کلید پیشرفت کشور است.»
مقام معظم رهبری

فقه و حقوق (کد ۱۱۱۲)

مدت زمان پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۱۰۵ سؤال

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤال‌ها

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی (انگلیسی)	۲۵	۱	۲۵
۲	زبان عربی	۲۰	۲۶	۴۵
۳	فقه	۳۰	۴۶	۷۵
۴	اصول	۳۰	۷۶	۱۰۵

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می‌شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات کادر زیر، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی با آگاهی کامل، یکسان بودن شماره صندلی خود با شماره داوطلبی مندرج در بالای کارت ورود به جلسه، بالای پاسخنامه و دفترچه سؤالات، نوع و کد کنترل درج شده بر روی جلد دفترچه سؤالات و پایین پاسخنامه ام را تأیید می‌نمایم.

امضا:

زبان عمومی و تخصصی (انگلیسی):

PART A: Vocabulary

Directions: Choose the word or phrase (1), (2), (3), or (4) that best completes each sentence. Then mark the answer on your answer sheet.

- 1- One theory holds that humans became highly because evolution selected those of our forefathers who were especially good at solving problems.
1) successive 2) concerned 3) passionate 4) intelligent
- 2- Is it true that the greenhouse, the feared heating of the earth's atmosphere by burning coal and oil, is just another false alarm?
1) effect 2) energy 3) force 4) warmth
- 3- In most people, the charitable and motives operate in some reasonable kind of balance.
1) obvious 2) high 3) selfish 4) prime
- 4- Whatever the immediate of the Nigerian-led intervention, West African diplomats said the long-term impact of recent events in Sierra Leone would be disastrous.
1) reciprocity 2) outcome 3) reversal 4) meditation
- 5- The last thing I would wish to do is to a sense of ill will, deception or animosity in an otherwise idyllic environment.
1) postpone 2) accuse 3) foster 4) divest
- 6- While the movie offers unsurpassed action, script makes this the least of the three "Die Hards."
1) an auspicious 2) a stirring 3) an edifying 4) a feeble
- 7- Relations between Communist China and the Soviet Union have unfortunately begun to again after a period of relative restraint in their ideological quarrel. We can only hope that common sense prevails again.
1) ameliorate 2) deteriorate 3) solemnize 4) petrify

PART B: Cloze Test

Directions: Read the following passage and decide which choice (1), (2), (3), or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet.

Before the 1970s, the Olympic Games were officially limited to competitors with amateur status, but in the 1980s, many events(8) to professional athletes. Currently, the Games are open to all, even the top professional athletes in basketball and football. The ancient Olympic Games included several of the sports(9) of the Summer Games program, which at times has included events in as many as 32

different sports. In 1924, the Winter Games were sanctioned for winter sports.(10) regarded as the world's foremost sports competition.

- 8- 1) to be opened 2) that were opening
3) were opened 4) opening
- 9- 1) that are now part 2) which now being part
3) now are parts 4) had now been parts
- 10- 1) The Olympic Games came to have been
2) The Olympic Games have come to be
3) The fact is the Olympic Games to be
4) That the Olympic Games have been

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and answer the questions by choosing the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark the correct choice on your answer sheet.

PASSAGE 1:

Joseph Schacht, a famous Western scholar of Islam, describes Islamic law as “a system of religious duties, blended with non-legal elements.” As such, the *shariah* regulates not only those elements of behavior that are obligatory or strictly forbidden and which attract a consequential punishment when violated (as is the case with the majority of Western legal paradigms), but also those actions that determine a person's moral character before God. Thus, for Muslims, observance of *shariah* is both a legal and religious duty. Under this system, all human behavior can be categorized into forbidden (*haram*), obligatory (*wajib*), disapproved (*makruh*), recommended (*mandub*) and permissible (*mubah*).

If an act that is *haram* is committed, *shariah* prescribes a punishment. Similarly, acts of *wajib* that are ignored will have consequences for the errant Muslim, but it should be noted that not all punishments are physical — or “earthly” — in nature. It is obligatory to believe in God, his revelation and have faith in life after death (Quran 2:4). For those who disbelieve, the Quran promises that “agonizing torment awaits them” (Quran 2:10) in the afterlife. In this way, *shariah* depends on the belief by all Muslims in God and their fear that indiscretions escaping punishment in life will be rebuked by God in death.

- 11- The underlined word “determine” in paragraph 1 is closest in meaning to
1) specify 2) support 3) reward 4) enhance
- 12- The underlined word “which” in paragraph 1 refers to
1) the *shariah* 2) elements of behavior
3) non-legal elements 4) a consequential punishment
- 13- All of the following words are mentioned in the passage EXCEPT
1) revelation 2) discretionary 3) disapproved 4) duties
- 14- According to paragraph 1, the main focus of Islamic law is to regulate
1) only those elements of action that are permissible
2) only those elements of conduct that are obligatory
3) both obligatory and forbidden behaviors, as well as those associated with moral character
4) both Western and Eastern legal paradigms, particularly inter-faith interactions

- 15- According to the passage, which of the following statements is true?
- 1) Belief in life after death is of great significance in Western religious thought as well.
 - 2) Islamic *Sharia* is directly or indirectly influenced by the Western legal frameworks.
 - 3) The consequences of ignoring acts of *wajib* are not always immediate and may occur in the afterlife.
 - 4) In Western legal frameworks, unlike their Eastern counterparts, violating laws results in a severe punishment.

PASSAGE 2:

The methodology of *Usul al-fiqh* embodies the basic approach and framework of thought Muslim jurists have proposed for the development of *Sharia*. *Usul al-fiqh* is concerned with the sources of law, their order of priority, and methods by which legal rules may be deduced from the source materials of *Sharia*. It is also concerned with directing and regulating the exercise of *Ijtihad*. The sources of *Sharia* are of two kinds: revealed and non-revealed. The revealed sources, namely the Quran and *Sunnah*, contain both specific injunctions and general guidelines on law and religion, but it is the broad and general directives which occupy the larger part of the legal content of the Quran and *Sunnah*. The general directives that are found in these sources are concerned not so much with methodology as with substantive law and they provide indications which can be used as raw materials in the development of the law.

The methodology of *Usul* refers mainly to rules of interpretation and deduction, and methods of reasoning such as analogy (*Qiyas*), juristic preference (*Istihsan*) and so forth, which are all the sub-varieties of *Ijtihad*. While the clear injunctions (*Nusus* pl. of *Nass*) and general principles of the Quran and *Sunnah* command permanent validity, the methodology of *Usul* does not, for it was developed after the revelation of the Quran and *Sunnah* came to an end, and most of it consists of juristic propositions advanced by scholars of different periods of history addressing issues which may or may not be reflective of the dominant concerns of contemporary Muslims.

- 16- The underlined word “embodies” in paragraph 1 is closest in meaning to
- 1) confines
 - 2) proposes
 - 3) epitomizes
 - 4) demonstrates
- 17- Which of the following techniques is used in paragraph 1?
- 1) Definition
 - 2) Appeal to authority
 - 3) Function description
 - 4) Classification
- 18- According to the passage, which of the following statements is true?
- 1) Rather than focusing on methodology, the general directives in Quran and *Sunnah* are primarily concerned with substantive law.
 - 2) The field of *Ijtihad* examines the fundamental principles of Islamic law, including the methodologies used to derive legal rules from the original sources of *Sharia*.
 - 3) Both *Nusus* and methodologies of *Usul* are usually indicative of the prevailing concerns of contemporary Muslim society.
 - 4) While a few broad directives can be found in revealed sources, the majority of the legal content is comprised of specific instructions that guide Muslims in their daily lives.

- 19- The passage provides sufficient information to answer which of the following questions?
I. What is the most important origin of *Usul al-fiqh*?
II. What is the reason behind the fact that the methodology of *Usul* does not command validity for all time?
III. What is the definition of analogy?
 1) Only I 2) Only II 3) II and III 4) I and III
- 20- Which of the following best describes the writer's overall tone in the passage?
 1) Objective 2) Passionate 3) Ironic 4) Humorous

PASSAGE 3:

Istihsan is an important subsidiary source of law. This principle was developed by the Hanafis to remove the rigidity of law in certain situations. Human society is ever changing. People are faced with new problems, and fresh needs emerge. The application of an established law in certain situations sometime becomes detrimental. [1] In such situations, one has to study the problems carefully and apply the law according to justice, wisdom, equity and necessity. He cannot apply the law already established for such a situation. This is obviously a departure from an established law. But this departure is inevitable in special circumstances. The departure from an established law in a situation for certain reasons is called *Istihsan*. It is designed to make up for the defect in law owing to its generality or to remove its rigidity. The literal meaning of *Istihsan* is to consider a thing good. [2] One could say, therefore, that in a sense, *Istihsan* is a preferential reasoning.

Istihsan is not an independent source of law, entirely separate from *Qiyas*. It is in fact a kind of *Qiyas*. [3] *Qiyas* has been divided into two kinds, *Jali* (obvious) and *Khafi* (assumed). *Jali* is the one which is easily intelligible while *Khafi* is intelligible only after deep thought. *Khafi* is stronger in effect than *Jali*. *Khafi* is called *Istihsan* or *Qiyas mustahsan* (approved analogy). *Qiyas Khafi* is preferable to *Qiyas Jali* for its effectiveness (*Athar*). In certain situations, *Qiyas* is called *Istihsan* because of its stronger evidence. The doctors of prosody, for instance, distinguish between the meters by their various names. [4] Similarly, the jurists use two different names, i.e. *Qiyas* and *Istihsan*, to distinguish between two evidences. One of them is called *Istihsan*, because it is better and preferable (*Mustahsan*) to act upon it, and because it is a departure from the customary obvious analogy.

- 21- All of the following, associated with *Istihsan*, are mentioned in paragraph 1 EXCEPT its
- 1) function
 - 2) definition
 - 3) originators
 - 4) significance in the western legal system
- 22- According to paragraph 1, why is it that in some situations the rigid application of the established law can have negative consequences?
- 1) Because human society is in a constant state of change
 - 2) Because judges and lawyers may err in their judgment
 - 3) Because what is perfect in theory may not be appropriately executed
 - 4) Because it is an inherent property of the law, for which there is no solution

- 23- What does paragraph 2 mainly discuss?
- 1) The origin of the term *Istihsan* and its two main categories
 - 2) A comparison between two Islamic concepts and their historical origins
 - 3) The concept of *Istihsan* in Islamic law, specifically its relationship with *Qiyas*
 - 4) The significance of a term in Islamic law and its two *Khafi* and *Jali* manifestations
- 24- According to the passage, which of the following statements is true?
- 1) *Istihsan* is a distinct source of law that is used only in cases where *Qiyas* is not applicable.
 - 2) Developed by the Hanafis, *Istihsan* is a legal term that can be used interchangeably with the word law.
 - 3) The tendency to make law flexible, which is known as *Istihsan*, can create problems arising from misinterpretation and misjudgment.
 - 4) *Qiyas* is a more general term that encompasses *Istihsan*, which is a type of *Qiyas* that is considered stronger.
- 25- In which position marked by [1], [2], [3] or [4], can the following sentence best be inserted in the passage?
- Since a jurist departs from the law established for a certain case, he obviously prefers a law which he considers good compared to the law already established for that case.
- 1) [4]
 - 2) [3]
 - 3) [2]
 - 4) [1]

زبان عربی:

■ ■ عین الأنسب والأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (٢٦-٣٣)

- ٢٦- ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾. تدلّ الآيتان على
- (١) رجوع الناس إلى ربّهم بعد المحاسبة!
 - (٢) إياب الإنسان إلى ربّه بعد محاسبته!
 - (٣) حساب الله تعالى الناس قبل أن يموتوا!
 - (٤) محاسبة الإنسان بعد أن يرجع إلى ربّه!
- ٢٧- عین الآیة المناسبة لمفهوم البيت التالي:
- چنین است مر مرگ را چاره نیست بر جنگ او لشکر و باره نیست
- (١) ﴿اعلموا أنّ الله يحيي الأرض بعد موتها﴾
 - (٢) ﴿و الموتى يبعثهم الله ثمّ إليه يرجعون﴾
 - (٣) ﴿حتّى إذا جاء أحدهم الموتُ قال ربّ أرجعون﴾
 - (٤) ﴿قل إنّ الموت الذي تقرّون منه فإنّه ملاقيكم﴾

۲۸- « أَتَشْجُونَ بِيَدٍ وَ تَأْسُونَ بِأُخْرَى؟ أُبَدَانَكُمْ عِنْدِي وَ أهُوَأُوكُمْ مَعَ هَذَا الْهَجَاةِ الْمَذْبُوبِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ: گفت

(۱) با دست زخمی می‌کنید آنگاه به مداوا می‌پردازید؟ بدنهای شما اینجا پیش من است و خواسته‌هایتان نزد این احمق نادان!

(۲) با دست خود خراب می‌کنید و سپس اصلاح می‌کنید؟ جسمتان اینجا پیش من است و قلبتان با این مرد نادان منزوی!

(۳) با دستی می‌شکنید و با دستی دیگر مداوا می‌کنید؟ جسم‌هایتان نزد من است و میله‌هایتان با این احمق مطرود!

(۴) یکبار خطا می‌کنید و سپس به جبران می‌پردازید؟ فقط بدن‌هایتان اینجا است و دل‌های شما نزد این مرد نادان و طرد شده!

۲۹- « تُلْفَحُ آمَالًا وَ تَرْجُو نَتَاجَهَا وَ عَمْرُكَ مِمَّا قَدْ تُرْجِيهِ أَقْصَرُ! » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

(۱) تو آرزوهایی را بارور می‌کنی و امید رسیدنش را داری، که در این عمر کوتاه نمی‌توانی به آنها دسترسی یابی!

(۲) تو در پی آرزوهایی هستی که عمرت کفاف برآورده شدنش را ندارد، چون ممکن است بسیار کوتاه باشد!

(۳) پیوسته آرزوها را می‌پرورانی و انتظار بار دادن آن‌ها را داری، ولی عمر کوتاه تو فرصت به بار نشستن آنها را ندارد!

(۴) بذری از آرزوها را می‌فشانی و امید به ثمر نشستنش را داری، درحالی‌که ممکن است عمر تو از آنچه امیدش را داری کوتاه‌تر باشد!

۳۰- « وَ إِنِّي بِمَا قَدْ كَلَّفْتَنِي عَشِيرَتِي مِنْ الذَّبِّ عَنْ أَعْرَاضِهَا لِحَقِيقٍ ». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

(۱) الحقیقه هی آننی اصبحت سید قومی لأدافع عن عرضهم، و هذا فخر لي!

(۲) إن قبيلتي قد جعلتني مكلفًا لأدافع عن حَسْبِهَا وَ هَلْ يُحَقِّقُ هَذَا الْمَطْلُوبَ إِلَّا بِي!

(۳) حيث إنني أصبحت موكلاً عن عشيرتي للدفاع عن شرفها، فأنا جدير بأن أسود عليها!

(۴) قد جعلتني عشيرتي مدرعًا لها، مدافعًا عن أعراضها؛ فأنا يوم المفاخرة جدير بالذَّبِّ عن أعراضها!

۳۱- عَيْنَ مَا لَا يَنَاسِبُ سَائِرَ الْآيَاتِ:

(۱) شب گریزد چونکه نور آید ز دور پس چه داند ظلمت شب حال نور

(۲) فاللَّيْلُ حِينَ قَدِمْتَ فِيهَا أَبْيَضُ وَ الصَّبَّاحُ مِنْذُ رَحَلْتَ عَنْهَا أَسْوَدُ

(۳) شبم به روی تو روز است و دیده‌ها به تو روشن و این هجرت سواءً عشيتي و غداتي

(۴) و كانت و ليس الصَّيْحُ فِيهَا أَبْيَضُ فَأُضْحَتْ وَ لَيْسَ اللَّيْلُ فِيهَا بِأَسْوَدُ

۳۲- « از آنچه خداوند شما را از آن برحذر داشته، حذر کنید و طوری از او بترسید که نیازی به عذرخواهی نباشد! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ:

(۱) احذروا ممَّا حَذَّرَكُمُ اللهُ مِنْهُ، وَ اخشوه خَشْيَةً لَيْسَتْ بِتَعْذِيرٍ!

(۲) إِيَّاكُمْ وَ مَا يَحَذَّرُكُمُ اللهُ مِنْهُ، وَ اخشوه بِشَكْلِ لَا تَحْتَاجُونَ إِلَى الْإِعْتِذَارِ!

(۳) احذروا من الله ما حذركم منه و لا تخشوه خشيّة اعتذار!

(۴) ابتعدوا ممَّا حَذَّرَكُمُ اللهُ عَنْهُ، وَ لَا تَخْشَوْهُ خَشْيَةً تَسَبَّبَ لَكُمْ الْإِعْتِذَارَ!

- ٣٣- «می توان گفت دامنه گرایش به اسلام در گوشه و کنار ایران هیچگاه یکسان و حتی هم زمان نبود، مثلاً در قرن اول در ایالات غربی و مرکزی رواج بیشتری یافته بود!». عین الصحيح:
- (١) من الممكن أن يقال بأن الاعتناق بالإسلام في إيران لم يكن أبداً متماثلاً و حتى متزامناً في أي وقت، على سبيل المثال إنه قد راج أكثر في الولايات الغربية و الوسطى!
- (٢) من الممكن لنا اعتبار أن يعتنق بالإسلام في إيران لم يكن في زمن متماثلاً بل و حتى متزامناً، في وقت ما، و بحيث لا نجد في الأوقات المختلفة قد شاع في بعض الأحيان في الولايات المختلفة أكثر من غيرها.
- (٣) يمكن لنا أن نعتبر نطاق الاعتناق بالإسلام في بلاد إيران لا يكون أبداً مشابهاً و حتى متزامناً بحيث نجد في الولايات المختلفة غيره، لهذا نرى أنه قد شاع في القرن الأول في الايالات الغربية و المركزية!
- (٤) يمكن القول إن نطاق اعتناق الإسلام في أرجاء إيران لم يكن متماثلاً و حتى متزامناً في وقت ما، على سبيل المثال إنه قد شاع أكثر في القرن الأول في الولايات الغربية و الوسطى!

■ ■ عین الخطأ في التشكيل (٣٤ و ٣٥)

٣٤- عین الخطأ:

- (١) إِنَّ الَّذِي فِي يَدِكَ مِنَ الدُّنْيَا قَدْ كَانَ لَهُ أَهْلٌ قَبْلَكَ وَ هُوَ صَائِرٌ إِلَى أَهْلِ بَعْدِكَ؛
- (٢) وَ إِنَّمَا أَنْتَ جَامِعٌ لِأَحَدِ رَجُلَيْنِ: رَجُلٍ عَمِلَ فِيهَا جَمْعَتَهُ بِطَاعَةِ اللَّهِ فَسَعَدَ بِمَا شَقِيَتْ بِهِ؛
- (٣) أَوْ رَجُلٍ عَمِلَ فِيهِ بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ فَشَقِيَتْ بِمَا جَمَعَتْ لَهُ، وَ لَيْسَ أَحَدٌ هَذَيْنِ أَهْلًا أَنْ تُؤَثِّرَهُ عَلَى نَفْسِكَ؛
- (٤) وَ لَا أَنْ تَحْمِلَ لَهُ عَلَى ظَهْرِكَ، فَارْجُ لِمَنْ مَضَى رَحْمَةً اللَّهُ وَ لِمَنْ بَقِيَ رِزْقُ اللَّهِ!

٣٥- عین الخطأ:

- (١) الَّذِينَ يُرَبِّونَ أَطْفَالَهُمْ فِي الرَّفَاهِ وَ لَا يَسْمَحُونَ لَهُمْ أَنْ يَذُوقُوا؛
- (٢) طَعَمَ الصُّعُوبَةَ يُخْلَفُونَ ذُرِّيَّةً عَاجِزَةً لَا تَسْتَطِيعُ أَنْ تُدِيمَ حَيَاتَهَا؛
- (٣) إِلَّا بِمُسَاعَدَةِ الْآخِرِينَ، فَمَا أَثْمَرَ عُمُرٌ مَنِ يَقْبَلُ الصُّعُوبَاتِ الْمُتَعَدِّدَةَ؛
- (٤) لِيَخْدَمَ النَّاسَ خِدْمَةً صَادِقَةً وَ قَدْ يُمَرَّرُ عَيْشُهُ لِيُوَصِلَ هَذِهِ الْمَسِيرَةَ الصَّعْبَةَ!

■ ■ عین الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي (٣٦-٣٨)

٣٦- ﴿ قَالَ رَبِّ السَّجْنَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ ﴾:

- (١) أَحَبُّ: اسم - مشتق و اسم تفضيل (إدغامه واجب) - نكرة - ممنوع من الصرف/ خبر مفرد و مرفوع
- (٢) يَدْعُونَ: مضارع - للغائبين - معتل و ناقص (إعلاله بالحذف)// الفعل و الفاعل جملة فعلية و صلة و عائدها ضمير الهاء في « إليه »
- (٣) مِمَّا: أصله « من ما » و أدغمت النون في الميم جوازاً، و يجوز حذف الألف (= مَم)// الجار و المجرور متعلقهما « أحب »
- (٤) رَبِّ: مفرد مذكر - معرّف بالإضافة - معرب/ منادى مضاف و منصوب بفتحة مقدّرة و المضاف إليه، ضمير الياء محذوف جوازاً

٣٧- « الزهد كلّه بين كلمتين من القرآن »:

- (١) بين: اسم غير متصرف - من الأسماء الملازمة للإضافة - معرب/ ظرف أو مفعول فيه للمكان، متعلقه محذوف، و شبه الجملة خبر و مرفوع محلاً
- (٢) كلّ: اسم غير متصرف من الأسماء الملازمة للإضافة - معرّف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف/ مؤكّد معنوي للشمول و مرفوع بالتبعية للمؤكّد « الزهد »
- (٣) كلمتين: اسم - مثني مؤنث - جامد - نكرة - معرب - صحیح الآخر - منصرف/ ظرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب بالياء
- (٤) الزهد: اسم - مفرد مذكر - معرّف بأل - معرب - صحيح الآخر - منصرف/ مبتدأ و مرفوع و خبره شبه الجملة « بين » و الجملة اسمية

٣٨- « ينظر إليهم الناظر فيحسبهم مرضى و ما بالقوم من مرض! »:

- (١) هم: اسم غيرمتصرف - ضمير منفصل مرفوع - للغائبين - معرفة - مبني على السكون / مفعول به أول و منصوب محلاً
- (٢) يحسب: مضارع - مجرد ثلاثي - متعدّد - مبني للمعلوم / فعل من أفعال القلوب و هي من النواسخ، فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً
- (٣) مرضى: جمع مكسر (مفردة: مريض، مذكر) - مشتق و صفة مشبّهة (مصدره: مرض) - معرب - مقصور / مفعول به ثانٍ و منصوب بفتحة مقدّرة
- (٤) مرض: اسم - مفرد مذكر - جامد و مصدر - نكرة - معرب / مجرور في اللفظ بحرف « من » الزائدة و مرفوع محلاً على أنه مبتدأ

■ ■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٣٩-٤٥)

٣٩- عيّن الخطأ في تعيين الأبواب:

- (١) انتفع ← افتعال/ يندثر ← انفعال
(٢) اطلع ← افعلال/ ادّكر ← افتعال
(٣) يصطنع ← افتعال/ انكسر ← انفعال
(٤) ادّخر ← افتعال/ ينجرح ← انفعال
- ٤٠- عيّن الصحيح في المثني:
- (١) عصا ← عصوان/ فتى ← فتوان
(٢) سوداء ← سوداوان/ صفراء ← صفراءان
(٣) قفا ← قفوان/ أدنى ← أدنيان
(٤) إمضاء ← إمضاءان/ إنشاء ← إنشاوان
- ٤١- « تدعون الله، و لم تدعوا إلا الله! ». عيّن الخطأ للفراغين:
- (١) أنتم/ هم (٢) أنتم/ هما (٣) أنتنّ/ أنتما (٤) أنتنّ/ أنتم
- ٤٢- عيّن المرفوع مصدرًا مؤوَّلاً:
- (١) إن أخطأ رجا أن يكون قد أصاب!
(٢) ذكر أنّ الكتاب يصدّق بعضه بعضاً!
(٣) لا يرى أنّ من وراء ما بلغ مذهباً لغيره!
(٤) بئس المتجر أن ترى الدنيا لنفس ثمناً!

- ۴۳ - عَيْنٌ مَنْصُوبًا عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ بِهِ لِفِعْلِ مَحذُوفٍ:
- (۱) هذا أخونا قد أنهى دراسته العليا!
 (۲) أنتم معشر المنافقين على شرّ دين!
 (۳) لومات مسلم أسفًا ما كان به ملومًا!
 (۴) لقد ملأتم قلبي فرحًا حين جنتم لعيادتي!
- ۴۴ - عَيْنُ الْخَطَا (في صياغة الجملة المبنية للمجهول):
- (۱) ما أقبح بالمرء أن يُغار عليه و لا يُغير!
 (۲) لا يُدرِك الحقّ إلّا بواسطة من يطلبه!
 (۳) الجهاد لو تُرك رغبة عنه، فليُنظر الذلّ تاركه!
 (۴) نعم المرء من يتعظ بمن سبقه قبل أن يتعظ به!
- ۴۵ - عَيْنٌ مَا لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّمْيِيزِ:
- (۱) شرّ النَّاسِ من نخاف من لسانه!
 (۲) بُني في بلدنا أفضل بناء قبل سنتين!
 (۳) عندنا أحسن المعلمين طول السنة الجديدة!
 (۴) لو كان بين أصدقائنا جاهل فما أعظم!

فقه:

- ۴۶ - حکم وقف در صورتی که قبض واقع نشده باشد کدام است؟
- (۱) صحیح و لازم
 (۲) بطلان مطلقاً
 (۳) صحیح و غیر لازم
 (۴) لازم در وقف عام و باطل در وقف خاص
- ۴۷ - در صورتی که مدعی، ادعای هبه غیر مقبوضه نماید، به چه دلیل این دعوی پذیرفته نمی‌شود؟
- (۱) معلوم نبودن
 (۲) ملزم نبودن
 (۳) جازم نبودن
 (۴) فایده نداشتن
- ۴۸ - کدام مورد در خصوص شفعه درست است؟
- (۱) حق شفعه برای شخص غایب ثابت نیست.
 (۲) حق شفعه به وسیله ارث به ورثه منتقل نمی‌شود.
 (۳) حق شفعه در مورد عقدی که در آن خیار باشد، ثابت نیست.
 (۴) در صورتی که سهم شریک به وسیله عقد هبه به دیگری منتقل شود، حق شفعه ثابت نیست.
- ۴۹ - کدام مورد در خصوص عقد مضاربه درست است؟ «عقدی است»
- (۱) که باید اجل در آن تعیین شود تا وفاء به آن لازم باشد
 (۲) لازم که پس از انعقاد، هیچ‌یک از طرفین نمی‌توانند آن را فسخ کنند
 (۳) قابل فسخ که با مال معلوم و تعیین سود به صورت مشاع بین طرفین صحیح خواهد بود
 (۴) که پس از وقوع آن، عامل مجاز است هر تصرف سودآور را ولو بودن اذن مالک انجام دهد
- ۵۰ - کدام مورد دربارهٔ بیع مواضعه درست است؟
- (۱) در احکام مانند بیع مساومه است، فقط باید وضع آن را معلوم نماید.
 (۲) در احکام مانند بیع مراهجه است، فقط باید مقدار نقیصه را معلوم نماید.
 (۳) در احکام مانند بیع تولیة است و تنها باید سودی را که کم کرده، معلوم نماید.
 (۴) در احکام تفاوتی با سایر اقسام ندارد، ولی مقداری که توسط بایع وضع شده باید معلوم باشد.
- ۵۱ - لو باع ما یملک و ما یملک کالخنزیر مع الشاة فانه
- (۱) يبطل البيع مطلقاً فی ما یملک و ما لا یملک
 (۲) یصحّ البيع مطلقاً و یقوم الخنزیر عند مستحلیه
 (۳) یصحّ فی ما لا یملک و یؤخذ من البائع نصف قيمة الثمن
 (۴) یصحّ فی المملوک بنسبة قیمته الی مجموع القیمتین من الثمن

- ۵۲- تعریف بیع سلف، کدام مورد است؟
 (۱) بیع موجود فی الذمه بمال معلوم فی المجلس إلى أجل معین
 (۲) بیع مضبوط فی الذمه بمال مقبوض فی الماضي إلى أجل بعید
 (۳) بیع مضمن فی الذمه بمال مقبوض فی الحال إلى أجل قریب
 (۴) بیع مضمون فی الذمه مضبوط بمال معلوم مقبوض فی المجلس إلى أجل معلوم
- ۵۳- کدام مورد در تعریف ارش درست است؟
 (۱) تفاوت بین قیمت مبیع صحیح و معیب
 (۲) نسبت تفاوت بین ثمن و قیمت مبیع صحیح
 (۳) تفاوت بین ثمن با قیمت مبیع معیب
 (۴) نسبت تفاوت بین قیمت صحیح و معیب از ثمن
- ۵۴- کدام مورد در خصوص ربا درست است؟
 (۱) المتجانسان إذا قدرًا بالكيل أو الوزن و زاد أحدهما عن الآخر قدرًا ولو بكونه مؤجلًا
 (۲) المتجانسان إذا قدرًا بالكيل أو الوزن أو بالأعداد و زاد أحدهما قدرًا
 (۳) المتجانسان إذا تغيرًا بالكيل أو الوزن و زاد أحدهما وزنًا
 (۴) المتجانسان إذا قدرًا بالأعداد و لم يزيدا قدرًا و مؤجلًا
- ۵۵- کدام تصرف خیار حیوان را ساقط می‌کند؟
 (۱) تصرف ذی الخیار مطلقاً.
 (۲) تصرف ذی الخیار در صورتی که تصرف لازم باشد.
 (۳) تصرف صاحب حیوان در صورتی که تصرف جایز باشد.
 (۴) تصرف مطلقاً، چه از ذی الخیار باشد و چه از صاحب حیوان.
- ۵۶- الإجازة اللاحقة من المالك العقد من حين
 (۱) کاشفة عن لزوم - التسليم
 (۲) کاشفة عن صحة - وقوعه
 (۳) ناقلة للملكية بسبب - التسليم
 (۴) ناقلة للملكية بسبب - وقوعه
- ۵۷- کدام مورد نسبت به مقاصه درست است؟
 (۱) در صورتی که بدهکار فقط وجه نقد و امثال آن را داشته باشد، مقاصه جایز نیست.
 (۲) فقط در صورتی که عین مال موجود باشد، می‌تواند مقاصه کند و در غیر این صورت نمی‌تواند.
 (۳) در صورتی که مقاصه فقط با شکستن قفل ممکن باشد، شکستن قفل جایز نیست و ضمان دارد.
 (۴) اگر جز با اخذ زیادتر از مال خود نمی‌تواند مقاصه کند، جایز است ولی زیادی، امانت شرعی در دست اوست.
- ۵۸- بنابر نظر شهید اول، مستأجر در صورت تفریط در نگهداری عین مستأجره، ضامن قیمت چه زمانی نسبت به آن عین خواهد بود؟
 (۱) يوم الرد
 (۲) يوم التلف
 (۳) يوم التفریط
 (۴) أعلى القيم من يوم التفریط إلى يوم التلف
- ۵۹- ترامی و دور در عقد ضمان و حواله، چه حکمی دارند؟
 (۱) ترامی، در عقد ضمان و دور، در عقد حواله صحیح است.
 (۲) ترامی، در عقد حواله و دور، در عقد ضمان صحیح است.
 (۳) ترامی و دور در عقد ضمان و حواله، هر دو صحیح است.
 (۴) ترامی و دور، هم در عقد ضمان باطل است و هم در عقد حواله.
- ۶۰- در صورتی که مؤجر در صیغه عقد اجاره تعبیر به «بعت» کند و از آن قصد اجاره داشته باشد، عقد او چه حکمی دارد؟
 (۱) باطل است، چون کلمه «بعت» با اجاره منافات دارد.
 (۲) باطل است، به خاطر این که کلمه «بعت» اجمال پیدا می‌کند.
 (۳) صحیح است، چون به وسیله کلمه «بعت» اجمالاً انتقال منافع حاصل می‌شود.
 (۴) صحیح است، چون کلمه «بعت» برای نقل اعیان وضع شده و منافع هم تابع اعیان است.

- ۶۱- کدام مورد در خصوص عقد صلح درست است؟
 (۱) عقدی است فرعی و تابع عقدی است که نتیجه آن را می‌دهد.
 (۲) عقدی است جایز که هر یک از دو طرف می‌توانند آن را فسخ کنند.
 (۳) عقدی است که بر عین و منفعت به مثل آن و جنس آن یا مخالف آن واقع می‌شود.
 (۴) عقدی است که دو طرف آن باید به مورد نزاع، علم داشته باشند و مقدار، نوع و جنس آن معلوم باشد.
- ۶۲- حکم ملکیت صداق برای زوجه به سبب عقد نکاح، کدام مورد است؟
 (۱) ملکیت نصف صداق به صورت لازم
 (۲) ملکیت تمام صداق به صورت لازم
 (۳) ملکیت تمام صداق به صورت متزلزل
 (۴) عدم ملکیت تمام صداق برای زوجه قبل از نزدیکی
- ۶۳- حکم نفقه زوجه و نفقه اقارب کدام است؟
 (۱) هر دو نفقه، فقط وجوب تکلیفی دارند و با گذشت زمان، چیزی برعهده زوج مستقر نمی‌شود.
 (۲) نفقه زوجه، بر عهده زوج مستقر می‌شود ولی نفقه اقارب، فقط وجوب تکلیفی دارد.
 (۳) هر دو نفقه بر عهده لازم می‌آید و با گذشت زمان بر ذمه مستقر می‌شود.
 (۴) نفقه اقارب، وجوب تکلیفی ندارد ولی نفقه زوجه، وجوب تکلیفی دارد.
- ۶۴- در صورتی که شخص مریض، همسرش را طلاق دهد، حکم توارث بین آنها چگونه خواهد بود؟
 (۱) هر دو به مدت یک سال از یکدیگر ارث می‌برند.
 (۲) زوج پس از طلاق، از زوجه ارث نمی‌برد ولی زوجه تا یک سال در طلاق رجعی و بائن از زوج ارث می‌برد.
 (۳) در مدت عدّه طلاق رجعی، هر دو از یکدیگر ارث می‌برند ولی زوجه تا یک سال در طلاق بائن از زوج ارث می‌برد.
 (۴) در عدّه طلاق رجعی، هر دو از یکدیگر ارث می‌برند ولی زوجه در طلاق رجعی و بائن تا یک سال از زوج ارث می‌برد.
- ۶۵- حکم صورتی که شخص از روی جهل، مال غصبی را از غاصب گرفته و در دستش تلف شده باشد، کدام است؟
 (۱) مالک فقط حق مطالبه از غاصب را دارد، چون آن شخص که مال در دستش تلف شده، جاهل بوده است.
 (۲) مالک فقط می‌تواند به شخصی که مال در دستش تلف شده مراجعه کند و او هم می‌تواند به غاصب مراجعه نماید.
 (۳) مالک می‌تواند به هر کدام از غاصب یا شخصی که مال در دستش تلف شده مراجعه کند، ولی استقرار ضمان برعهده غاصب خواهد بود.
 (۴) مالک می‌تواند به هر کدام از غاصب یا شخصی که مال در دستش تلف شده مراجعه نماید و ضمان فقط بر عهده کسی است که به او مراجعه می‌کند.
- ۶۶- در صورتی که مقرر نسبت به چیزی که در اختیار اوست، اقرار کند که مال شخص معینی است و سپس اقرار کند که آن چیز مال شخص دیگری است، کدام مورد حکم این دو اقرار است؟
 (۱) اقرار اول صحیح است و اقرار دوم اعتباری ندارد.
 (۲) هر دو اقرار باطل است، چون اقرار دوم منافی اقرار اول است.
 (۳) اقرار دوم صحیح است و اقرار اول به جهت اعراض مقرر از آن باطل می‌شود.
 (۴) هر دو اقرار صحیح است و طبق اقرار اول باید عین آن چیز به شخص اول و طبق اقرار دوم، بدل آن را به دیگری بپردازد.
- ۶۷- بنابر نظر مشهور فقها، انتقال حق قبول به وارث موصی له در وصیت تملیکی، کدام مورد است؟
 (۱) منتقل می‌شود مطلقاً، چه موصی له در زمان حیات موصی فوت کرده باشد و چه بعد از او.
 (۲) تنها در صورتی که موصی له در زمان حیات موصی فوت کرده باشد، منتقل می‌شود.
 (۳) تنها در صورتی که موصی له بعد از حیات موصی فوت کرده باشد، منتقل می‌شود.
 (۴) منتقل نمی‌شود مطلقاً و با فوت موصی له، وصیت باطل می‌شود.
- ۶۸- ملاک در اعتبار ترکه برای تعیین ثلث آن، کدام زمان است؟
 (۱) وصیت (۲) وفات (۳) تقسیم ترکه (۴) مطالبه ماترک

۶۹- در صورتی که بازماندگان زنی که از دنیا رفته، عبارت از زوج، پدر و مادر، یک برادر و دو خواهر ابوینی باشد، اموال او چگونه تقسیم می‌شود؟

- (۱) زوج $\frac{۳}{۶}$ ، پدر $\frac{۲}{۶}$ و مادر $\frac{۱}{۶}$ و به سایرین چیزی داده نمی‌شود.
 (۲) زوج $\frac{۳}{۶}$ ، پدر $\frac{۱}{۶}$ و مادر $\frac{۱}{۶}$ و باقی‌مانده بین پدر و مادر تقسیم می‌شود.
 (۳) زوج $\frac{۱}{۴}$ ، پدر $\frac{۱}{۶}$ و مادر $\frac{۱}{۶}$ و باقی‌مانده بین برادر و دو خواهر ابوینی تقسیم می‌شود.
 (۴) زوج $\frac{۱}{۴}$ ، و باقی‌مانده که $\frac{۳}{۴}$ است، علی‌السویه بین پدر و مادر تقسیم می‌شود و به سایرین چیزی داده نمی‌شود.

۷۰- هر کدام از تحمل شهادت و ادای شهادت، چه حکمی دارند؟

- (۱) هر دو وجوب عینی دارند.
 (۲) هر دو وجوب کفایی دارند.
 (۳) تحمل شهادت، وجوب عینی و ادای شهادت، وجوب کفایی دارد.
 (۴) تحمل شهادت، وجوب کفایی و ادای شهادت، وجوب عینی دارد.
 ۷۱- چنانچه بعد از شهادت چهار مرد بر زنی دختری، چهار زن هم بر باکره بودن آن دختر شهادت دهند، حکم چیست؟
 (۱) حدّ زنا از آن دختر و حدّ قذف از شاهدان مرد دفع می‌شود.
 (۲) حدّ زنا از دختر دفع می‌شود ولی بر شاهدان، حدّ قذف جاری می‌شود.
 (۳) شهادت چهار مرد بر زنا، مقدم بر شهادت زنان بر باکره بودن است، لذا فقط حدّ زنا بر دختر جاری می‌شود.
 (۴) شهادت زنان بر باکره بودن اعتباری ندارد، چون ممکن است بکارت برگشته باشد، لذا حدّ زنا بر دختر جاری می‌شود.

۷۲- محاربه، سحق و قیاده به ترتیب با چند مرتبه اقرار ثابت می‌شود؟

- (۱) یک - چهار - دو
 (۲) دو - چهار - یک
 (۳) چهار - دو - یک
 (۴) دو - یک - چهار
 ۷۳- فی اذهاب الصوت مع بقاء اللسان علی اعتداله و تمکنه من التقطیع و التردید
 (۱) الدية كاملة (۲) دية وثلاثان (۳) نصف الدية (۴) ثلثان من الدية

۷۴- کدام مورد، به‌عنوان یکی از مثبتات جرم قتل، درست است؟

- (۱) دو مرتبه اقرار به دلیل ضرورت حفظ دماء و نفوس
 (۲) یک مرتبه اقرار به دلیل عموم قاعده اقرار العقلاء
 (۳) شهادت دو شاهد مرد عادل یا یک مرد و دو زن
 (۴) شهادت یک مرد عادل و سوگند ولی دم

۷۵- حکم دفاع از نفس، مال و حریم به ترتیب کدام است؟

- (۱) جایز - واجب - واجب
 (۲) واجب - جایز - واجب
 (۳) واجب - واجب - جایز
 (۴) واجب - جایز - جایز

اصول:

۷۶- وضع حروف از قبیل کدام یک از اقسام وضع است؟

- (۱) وضع خاص و موضوع له عام
 (۲) وضع خاص و موضوع له خاص
 (۳) وضع عام و موضوع له عام
 (۴) وضع عام و موضوع له خاص

۷۷- بنا بر نظر مؤلف الموجز، حکم استعمال لفظ مشترک در دو معنی با اراده استقلالی هر دو معنی کدام است؟

- (۱) جواز در نفی و منع در اثبات
 (۲) منع در مفرد و جواز در غیر مفرد
 (۳) جواز مطلقاً به دلیل وقوع آن بین ادبا
 (۴) منع مطلقاً به دلیل استحاله عقلی در اراده استقلالی هر دو معنی

- ۷۸- ملاک در تقسیم مقدمه به داخلیه و خارجیه و تقسیم آن به عقلیه، شرعیه و عادیه به ترتیب کدام است؟
 (۱) نفس مقدمه - ذیالمقدمه
 (۲) حاکم بر مقدمه - ذیالمقدمه
 (۳) نفس مقدمه - حاکم بر مقدمه
 (۴) ذیالمقدمه - نفس مقدمه
- ۷۹- کدام شهرت فتوایی، حجت است؟
 (۱) اتفاق فقهای متقدم بر حکمی که در مورد آن حکم، روایتی وارد شده باشد.
 (۲) فتوای فقهای متقدم در مسئله‌ای که روایت معتبره در آن وارد نشده و شهرت داشته باشد.
 (۳) شهرت حکمی نزد فقهای متقدم با توجه به ادله آنها، اگرچه روایت معتبره بر آن حکم یافت نشود.
 (۴) قول همه فقهای متقدم و متأخر در مورد حکم مشهوری که روایت معتبره‌ای نسبت به آن وارد نشده باشد.
- ۸۰- ثبوت صدور کلام خداوند در قرآن و ثبوت جهت صدور آن به ترتیب به چه دلیلی است؟
 (۱) استفاضه - سیره عقلا
 (۲) اخبار مستفیض - قرائن عقلیه
 (۳) سیره متشرعه - قرائن قطعیه
 (۴) تواتر - ضرورت
- ۸۱- بنا بر نظر مؤلف الموجز، دلالت جمع محلی به الف و لام بر عموم از چه نوع دلالتی است؟
 (۱) التزامیه عقلیه برای استفاده عموم
 (۲) وضعیه مطلقاً بدون نیاز به اطلاق
 (۳) اطلاق معتمد بر مقدمات حکمت بدون نیاز به وضع
 (۴) وضعیه همراه با اطلاق به جهت دفع احتمال قید زائد در موضوع
- ۸۲- آیا غایت از نظر حکم، داخل در حکم معینی است یا خارج است؟
 (۱) داخل است مطلقاً.
 (۲) خارج است مطلقاً.
 (۳) نه داخل است و نه خارج، بلکه اجمال دارد.
 (۴) فقط در صورت اتحاد جنس غایه و معینی، داخل است.
- ۸۳- فرق بین ظاهر و نص در چیست؟
 (۱) ظاهر از متشابهات است و نص از محکّمات.
 (۲) ظاهر، قابل تأویل است و نص، قابل تأویل نیست.
 (۳) دلالت ظاهر، مجمل است و دلالت نص، مبین است.
 (۴) ظاهر، همراه با قرینه دلالت بر معنی می‌کند و نص، بدون قرینه دلالت بر معنی می‌کند.
- ۸۴- نظر مؤلف الموجز در حجیت قول لغوی کدام است؟
 (۱) حجت نیست مطلقاً.
 (۲) حجت است به دلیل تأیید شارع.
 (۳) حجت نیست، مگر اینکه افاده قطع و یقین کند.
 (۴) حجت است به دلیل اینکه رجوع به قول لغوی، رجوع به اهل خبره است.
- ۸۵- کلمه «انما» در آیه ﴿انما حرم علیکم المیتة و الدّم و لحم الخنزیر﴾ چه مفهومی را افاده می‌کند؟
 (۱) حصر حکم در موضوع
 (۲) حصر موضوع در حکم
 (۳) حصر حکم در وصف در مقام تأکید
 (۴) حصر موضوع در وصف در مقام اضراب
- ۸۶- در صورتی که دو دلیل مطلق و مقید متنافی از سوی شارع وجود داشته باشد، حکم چیست؟
 (۱) مطلقاً دلیل مطلق حمل بر مقید می‌شود.
 (۲) در صورت احراز وحدت حکم، مطلق بر مقید حمل می‌شود.
 (۳) مطلقاً دلیل مطلق حمل بر مقید نمی‌شود و به هر دو عمل می‌شود.
 (۴) دلیل مطلق بر اطلاق خود باقی می‌ماند و دلیل مقید حمل بر استحباب و کمال می‌شود.

- ۸۷- حکم تمسک به عام قبل از فحص از مخصص چیست و دلیل آن کدام است؟
 (۱) جایز است چون روش عقلا در محاورات، تمسک به ظواهر کلام یکدیگر بدون فحص است.
 (۲) جایز است، چون شارع منعی از تمسک به عام قبل از فحص نکرده است.
 (۳) در خطابات شرعیه جایز نیست، اگرچه در خطابات قانونیه جایز است.
 (۴) جایز نیست، چون تشریح اسلامی مانند خطابات قانونیه است.
- ۸۸- در صورتی که استثناء به دنبال چند جمله متعدد بیاید، ظهور در رجوع به کدام جمله دارد؟
 (۱) هیچ ظهوری ندارد، چون دلیل قاطعی بر رجوع نیست.
 (۲) ظهور در رجوع به جمله آخر دارد، چون سیره عقلا بر این رجوع است.
 (۳) ظهور در رجوع به جمله آخر دارد، چون به جمله آخر نزدیک‌تر از همه جمله‌هاست.
 (۴) ظهور در رجوع به همه جمله‌ها دارد، چون رجوع انحصاری به جمله آخر، احتیاج به دلیل دارد.
- ۸۹- هل العام بعد التخصیص حقیقة أو مجاز؟
 (۱) مجاز إن كان المخصص متصلاً و حقیقة إن كان منفصلاً.
 (۲) مجاز مطلقاً سواء كان المخصص متصلاً أو منفصلاً.
 (۳) حقیقة مطلقاً سواء كان المخصص متصلاً أو منفصلاً.
 (۴) حقیقة إن كان المخصص متصلاً و مجاز إن كان منفصلاً.
- ۹۰- در بحث مفهوم وصف، قید احترازی چه تأثیری در حکم دارد؟
 (۱) فقط مدخلیت در ثبوت حکم دارد.
 (۲) وجود و عدم آن، دلالت بر ثبوت و انتفاء حکم دارد.
 (۳) هیچ مدخلیتی در ثبوت حکم ندارد و تنها در مورد غالب وارد می‌شود.
 (۴) در مقام توضیح مورد حکم وارد می‌شود و مدخلیتی در ثبوت حکم ندارد.
- ۹۱- در صورتی که علمای امامیه بر حکمی با مستند معلوم، اتفاق داشته باشند، چه اجماعی حاصل می‌شود و حجیت آن چگونه است؟
 (۱) اجماع لطفی که دلیلی بر حجیت آن نیست.
 (۲) اجماع مدرکی که چنین اجماعی حجت نیست.
 (۳) اجماع حدسی که بهترین وجه اجماع از نظر حجیت است.
 (۴) اجماع محصل که کاشف از وجود دلیل معتبر و حجت است.
- ۹۲- بنابر مقتضای حدیث رفع، چه آثاری از مجهول برداشته می‌شود؟
 (۱) آثار مربوط به خصوص مؤاخذه بر عمل
 (۲) آثار مناسب با هر چه که مجهول باشد.
 (۳) همه آثار مترتب بر مجهول، حتی آثار وضعیه
 (۴) همه آثار مترتب بر مجهول، غیر از آثار وضعیه
- ۹۳- نظر مؤلف الموجز در «اجزای امر اضطراری از امر اختیاری» و «اجزای امر ظاهری از امر واقعی» به ترتیب کدام است؟
 (۱) اجزاء بنا بر استفاده از ادله و اصل عملی - اجزاء مطلقاً
 (۲) اجزاء در صورتی که عذر مستوعب باشد - عدم اجزاء مطلقاً
 (۳) اجزاء بنا بر استفاده از ادله و عدم اجزاء بنابر اصل عملی - عدم اجزاء مطلقاً
 (۴) عدم اجزاء مطلقاً - اجزاء در صورتی که حکم ظاهری مستفاد از اصول عملیه باشد.
- ۹۴- از نظر مؤلف الموجز، کدام مورد، برترین و مناقشه‌ناپذیرترین دلیل بر حجیت خبر واحد است؟
 (۱) اجماع علما
 (۲) اخبار متواتر
 (۳) سیره عقلا
 (۴) مفهوم آیه نبأ
- ۹۵- ما هو المراد من تداخل المسببات و عدمه؟
 (۱) امتثال الجمیع هل یکفی فی امتثال المسببات أم لا؟
 (۲) السببان هل یقتضیان وجوباً واحداً أو یقتضیان وجوبین؟
 (۳) الأسباب هل تكون علة لحدوث المسببات أم المسبب الواحد؟
 (۴) الاتیان بالطبیعة مرة هل یکفی فی امتثال کلا الوجوبین أو یتوقف علی الإتیان بها مرتین؟

- ۹۶- اصل جاری در شبهات وجوبیه بنا بر نظریه اصولیان و اخباریان کدام است؟
 (۱) برائت مطلقاً بنا بر نظر همه علماء.
 (۲) احتیاط در شبهات حکمیه و برائت در شبهات موضوعیه بنا بر نظر همه علماء.
 (۳) برائت بنا بر قول اصولیان و احتیاط بنا بر قول اخباریان.
 (۴) برائت در شبهات موضوعیه و شبهات حکمیه ناشی از فقدان نص و احتیاط در سایر شبهات بنا بر نظر همه علماء.
- ۹۷- دلالت جمله شرطیه بر رابطه و ترتب جزاء بر شرط به چه وجهی ثابت می‌شود؟
 (۱) انصراف (۲) اطلاق (۳) سیاق (۴) وضع
- ۹۸- عبارت «هو ما لا يتوقف عليه صدق الكلام و لا صحته عقلا و شرعاً ولكن كان مقتراً بشيء لو لم يكن ذلك الشيء علة له لفقد الربط بين الجملتين»، تعریف کدام دلالت است؟
 (۱) ایماء (۲) اشاره (۳) اقتضاء (۴) تنبیه
- ۹۹- بنا بر نظر مؤلف الموجز، هیئت امر برای کدام مورد وضع شده است؟
 (۱) انشاء وجوب نسبت به متعلق خود (۲) انشاء ندب نسبت به متعلق خود
 (۳) انشاء بعث به ایجاد متعلق خود (۴) انشاء طلب قدر جامع بین وجوب و ندب
- ۱۰۰- کدام مورد در خصوص تخییر در دوران بین محذورین درست است؟
 (۱) حجت بر جواز مخالفت قطعی نیست. (۲) در دوران بین محذورین، تخییر استمراری است.
 (۳) سبب جواز عمل به یکی از محذورین نیست. (۴) دلیل بر جواز مخالفت قطعی است.
- ۱۰۱- آیا امتثال اجمالی، کفایت از امتثال تفصیلی می‌کند؟
 (۱) کفایت نمی‌کند، مطلقاً.
 (۲) کفایت می‌کند، مطلقاً.
 (۳) در توصیای کفایت می‌کند و در تعبدیات کفایت نمی‌کند.
 (۴) در صورت عدم تمکن از امتثال تفصیلی، کفایت می‌کند و در صورت تمکن کفایت نمی‌کند.
- ۱۰۲- کدام استدلال در شرع، حجت است؟
 (۱) استقرای تام (۲) استقرای ناقص (۳) قیاس اصولی (۴) قیاس منطقی
- ۱۰۳- مقتضای قاعده اولیه و دلالت روایات در مورد شبهه تحریمیة محصوره به ترتیب کدام است؟
 (۱) جواز مخالفت قطعیه و احتمالیه - حرمت ارتکاب همه اطراف شبهه
 (۲) حرمت مخالفت قطعیه و احتمالیه - وجوب اجتناب از همه اطراف شبهه
 (۳) جواز مخالفت قطعیه و احتمالیه - ترخیص و جواز ارتکاب همه اطراف شبهه
 (۴) حرمت مخالفت قطعیه و جواز مخالفت احتمالیه - ترخیص و جواز ارتکاب همه اطراف شبهه
- ۱۰۴- بنا بر نظر مؤلف الموجز، حکم تعدی از مرجحات منصوصه به غیر منصوصه کدام است؟
 (۱) جایز نیست و هر دو تساقط می‌کنند.
 (۲) جایز نیست و به تخییر عمل می‌شود.
 (۳) واجب است چون موجب اقریبیت به واقع می‌شود.
 (۴) واجب است چون در خبر دارای مرجح، ظن به صدور بیشتر است.
- ۱۰۵- از نظر مؤلف الموجز، استصحاب چه نسبتی با سایر اصول عملیه دارد؟
 (۱) مخصّص اصول عملیه می‌شود و آنها را تخصیص می‌زند.
 (۲) وارد بر اصول عملیه می‌شود و موضوع آنها را برمی‌دارد.
 (۳) تخصّص حاصل می‌شود چون موضوع هر یک متفاوت است.
 (۴) حاکم بر اصول عملیه می‌شود و موضوع آنها را مضیق می‌کند.